

TER OVERDENKING...._____ door O. Vossema_____

Het land van melk en honing

Dat klinkt goed, want als een land overstroomt van melk en honing is er dus overvloed voor iedereen (Ex. 3:8 en Num. 13:27). Het betekent dat er grazige weiden zijn met rijke graslanden waar het vee kan grazen om zuivelproducten te kunnen leveren zoals boter kaas en melk. En ook groene weiden met bloemen in overvloed die de bijen voorzien van alles wat ze nodig hebben om honing te produceren.

Geestelijk gesproken is melk voor degene die pas tot geloof gekomen zijn (1 Kor. 3:2) en honing hoort bij de vaste spijs waar je direct energie van krijgt (Ps. 81:17 en Spr. 24:13). Naar dat land heeft het volk Israël gesmacht al die jaren in de woestijn en de mensen van 20 jaar en ouder hebben het niet gekregen (Num. 14:30).

De mensen van 19 jaar en jonger (Num. 13:31) mochten wél ingaan, hoewel ze geen idee kunnen hebben gehad hoe zoiets eruit zou zien, omdat ze allemaal geboren waren in de woestijn. Wat bij de mens onmogelijk, is voor de Heere God geen enkel probleem.

Juist omdat de ouderen dit als argument gebruikten, zoals we lezen Numeri 14:3, kiest God voor deze

onmogelijke weg, voor Hem geen enkel probleem.

Waren de kinderen dan minder zondig geweest? Absoluut niet, want een mens wordt geen zondaar door te zondigen, maar het is net andersom.

En dat laatste geldt ook voor mensen in deze genadeperiode: uitverkoren van vóór de grondlegging der wereld (Efe. 1:4), niet op basis van hun geloof of prestaties, maar door het geloof VAN Jezus Christus.

Galaten 3, vers 22: “Maar de Schrift heeft alles onder de zonde opgesloten, opdat de belofte aan de gelovigen gegeven zou worden door het geloof *van* Jezus Christus.” Zo staat het er in de grondtekst en zo is het dus.

Genade is onverdiende gunst en de Heere God is de Leverancier hiervan. Hij heeft het bedacht en uitgewerkt en wij mogen de vruchten ervan plukken, iedere dag en ieder uur. We mogen genieten van het geestelijke land dat overstroomt van melk en honing, waarin we door Gods genade geplaatst zijn.

En God vraagt niet eens of we dat wel kunnen begrijpen en bevatten, want dat kunnen we niet en dat weet Hij wel. We mogen dat simpelweg aannemen en erop vertrouwen, want Christus heeft het allemaal waar gemaakt.

Wat ons rest is Hem hier ook voor te bedanken en iedere dag hieruit te leven, ook als het leven anders loopt dan dat we hoopten. Iedereen hoopt op een lang en gezond leven onder ruime financiële omstandigheden, maar in de praktijk van dit aardse bestaan loopt dat gegarandeerd anders. Maar toch, ook in deze omstandigheden mogen en kunnen we de Heere God dienen en ons beschikbaar stellen voor wat er te doen is. Alles wat Hij te geven had, hebben we ontvangen.

Geestelijk gesproken leven wij in deze genadepriode in een land overvloeiende van melk en honing. We hebben het complete Woord van God in onze eigen taal. We kunnen dat samen bestuderen en ervan genieten. We hebben zelfs de betekenis van het grote geheim

mogen leren inzien, waarover in voorgaande (lees: O.T.) tijden met geen woord werd gerept door de Heere God.

We mogen ook daar de geestelijke vruchten van plukken en geestelijk verder groeien, dichter naar Hem toe. Daar mee bezig zijn verheft ons boven het niveau van de aardse misère: Hij tilt ons eruit en plaatst ons in de hemel in Christus.

Juridisch is dit alles volkomen betrouwbaar en onwrikbaar.

God eist niets daarvoor retour, zelfs onze dankbaarheid is niet vereist, maar wel -lijkt het me- op zijn plaats.

We hebben zelfs geen idee hoeveel genade en vergeving we als mensen nodig hebben, omdat de maat daarvoor afgemeten wordt aan Gods rijke gave en niet aan onze missers. Efeze 1, vers 7: "In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de overtredingen, overeenkomstig de rijkdom van Zijn genade."

Iets mooiers kan ik niet bedenken en ik ben er ontstellend blij en dankbaar voor. Dan krijg ik zin in zingen en fluiten:

'Dat U mij meezingen laat in grote jubel, o Heer, met Uw engelen en hemelse heren. Dat verhoogt nu mijn harte tot U, o mijn God, grote Koning, lof zij U en ere'.

Kunnen we wel weer eens samen gaan zingen, dacht ik zo!